

РЕШЕНИЕ

№ 1443

гр. Плевен, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Ралица Анг. Маринска Ангелова

при участието на секретаря НАТАЛИЯ СТ. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от Ралица Анг. Маринска Ангелова Гражданско
дело № 20214430106060 по описа за 2021 година

**Искове с правно основание чл. 422, ал.1, вр. чл. 415, ал.1 от ГПК, вр.
чл.79, ал.1, чл. 92, ал.1 от ЗЗД, вр. чл.342, ал.1, вр. ал.3, вр. чл. 345, ал.1
от ТЗ.**

Пред ПлРС е депозирана искова молба от „*****/***/, ЕИК***, чрез адв. Н. ***, против М. М. М., с която се твърди, че на ***г., между страните е сключен Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, за срок от 24 месеца, с абонаментен план „****“, с неограничени минути в мобилната мрежа на ****“ и стандартен месечен абонамент в размер на 7,99лв. с ДДС. Твърди се, че от страна на ответника, е налице неизпълнение на задължението за заплащане на месечни аб. такси, в общ размер от 24,88 лв., за отчетен период 20.02.2019г.- 19.05.2019г. Твърди се, че в резултат на неизпълнението и съгласно т.11 от договора, е начислена неустойка, в размер на 19,98 лв., равняваща се на три месечни аб. такси. Твърди се, че на ***г. и по повод горепосочения договор с предпочетен номер +***, между ищецът-като лизингодател, и ответника- като лизингополучател, е сключен Договор за лизинг, с който лизингодателят предоставя за временно и възмездно ползване, устройство марка ***, с обща лизингова цена в размер на 73,87лв., дължима на 23 лизингови вноски, всяка една в размер на 1,69 лв. и първоначална лизингова вноска в размер на 35,00 лв. Твърди се, че по договора за лизинг,

отв. М. дължи заплащане на сума в общ размер на 30,42 лв., формирана от лизинговите вноски за периода 20.02.2019г.- 19.07.2019г. Твърди се, че поради неизпълнение на задълженията по Договора за мобилни услуги с предпочетен номер +***, ответника дължи сума в размер на 63,48лв., представляваща разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по горепосочения договор за лизинг. Твърди се, че на ***г. между страните е сключен Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, за срок от 12 месеца, с абонаментен план „***, с неограничени национални минути и изходящ роуминг в зона ЕС“ и стандартен месечен абонамент в размер на 26,99лв. с ДДС, по който е налице неизпълнение на задължението за заплащане на аб. такси и използвани услуги за периода 20.02.2019г.- 19.05.2019г, в общ размер 87,86лв., в резултат на което е начислена неустойка в размер на три месечни такси, в размер от общо 67,47лв. Твърди се, че на ***г., между страните е сключен Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, за срок от 24 месеца с абонаментен план „*** с неограничени национални минути и изходящ роуминг в зона ЕС“ и стандартен месечен абонамент в размер на 31.99лв. с ДДС, по който от страна на ответника, е налице неизпълнение, в размер на 92,67 лв., представляваща неплатени абонаментни такси за отчетен период 20.02.2019г.- 19.05.2019г., в резултат на което е начислена неустойка в размер на 79,98лв. Твърди се, че на ***г., по повод посочения договор за мобилни услуги, ищецът- като лизингодател, е сключил с ответника- като лизингополучател, Договор за лизинг, с който лизингодателят е предоставил за временно и възмездно ползване устройство марка ***, с обща лизингова цена в размер на 174,57лв., дължима на 23 равни лизингови вноски, всяка една в размер на 7,59лв. Твърди се, че по този договор за лизинг, отв. М. дължи заплащане на сума в общ размер на 174,57лв., формирана от лизинговите вноски за периода 20.02.2019г.- 19.07.2019г. Твърди се, че следствие на неизпълнението по договора за мобилни услуги с предпочетен номер +***, отв. М. дължи сума в размер на 208,57лв., представляваща разликата между цената на устройството, без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по горепосочения договор за лизинг. Твърди се, че на ***г., между страните е сключен Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, за срок от 12 месеца с абонаментен план „****“, с неограничени национални минути и изходящ роуминг в зона ЕС“ и стандартен месечен

абонамент в размер на 26,99лв., по който от страна на отв. М., е налице неизпълнение, в общ размер 116,94лв., представляваща неплатени абонаментни такси и използвани услуги за периода 20.02.2019г.-19.05.2019г., като в резултат на неизпълнението и съгласно т. 11 от договора, ищецът е начислил неустойка в размер на 67,47лв. Твърди се, че на ***г. между същите страни, е сключено Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, за срок от 24 месеца, с абонаментен план „****“ и стандартен месечен абонамент в размер на 36,99лв., по който е налице неизпълнение в общ размер 118,44лв., представляваща неплатени абонаментни такси и използвани услуги за отчетен период 20.02.2019г.-19.05.2019г. В резултат на неизпълнението и съгласно Раздел IV, т. 2 от споразумението, ищецът е начислил неустойка в размер на 92,46лв. Твърди се, че на ***г., и по повод посоченото споразумение с предпочетен номер +***, между страните е сключен Договор за лизинг, с който лизингодателят е предоставил на ответника, за временно и възмездно ползване устройство, марка ***, с обща лизингова цена в размер на 335,57лв., дължима чрез внасяне на 23 равни лизингови вноски, всяка една в размер на 14,59лв. Твърди се, че по договора за лизинг, отв. М. дължи заплащане на сума в общ размер на 335,57лв., формирана от лизинговите вноски за периода 20.02.2019г.- 19.07.2019г. Твърди се, че в резултат на неизпълнението по горепосоченото споразумение за мобилни услуги с предпочетен номер +***, ответника дължи сума в размер на 224,53лв., представляваща разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена. Твърди се, че от страна на ответника е извършено плащане в размер на 18,65лв., което частично е погасено задължението за абонаментна такса до размера на 27,79лв. за предпочетен номер +***. Твърди се, че по отношение на всички договори за лизинг, е налице изискуемост на вземанията, поради изтичане на срока. Твърди се също, че мобилните устройства не са върнати от страна на лизингополучателя. Твърди се също, че въз основа на заявление по чл. 410 от ГПК, е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д.№2294/2021г. по описа на ПлРС, връчена на ответника по реда на чл. 47, ал.5 от ГПК.

В заключение моли съда да постанови решение, с което, на основание чл. 422, ал.1, вр. чл. 415, ал.1 от ГПК, вр.чл.79, ал.1, чл. 92, ал.1 от ЗЗД, и чл.342, ал.1, вр. ал.3, вр. чл. 345, ал.1 от ТЗ, да признае за установено, че

ответникът М. М. дължи сумата от 440,79лв.- главница, съставляваща неплатени аб. такси и използвани мобилни услуги, за периода 20.02.2019-19.05.2019г, сумата от 540,56лв.- незаплатени лизингови вноски и сумата от 327,36лв- неустойка, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК- 09.04.2021г, до окончателното ѝ изплащане, за които суми има издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д.№2294/2021г. по описа на ПлРС. Претендират се разноски. Представят се писмени доказателства.

По делото, в срока по чл. 131 от ГПК, е постъпил отговор от ответника М. М. М., чрез назначеният му особен представител адв. Л. П., с който изразява становище за допустимост, но неоснователност на предявените искове- по основание и размер. Твърди се, че процесните Договори за мобилни услуги са нищожни, поради противоречие със закона- противоречат на чл.228, ал.1, т.4 от ЗЕС- в тях не се съдържат условията за подновяване и прекратяване на услугите, такси, неустойки и обезщетения. Твърди се, че евентуално, договорите не обвързват ответницата, т.к. няма данни при сключването им да са ѝ били предоставени ОУ и тя да се е запознала с тях- нарушение на чл. 147а, ал.1 от ЗЗП. Посочва се, че представените декларации – съгласие, не съдържат данни във връзка с кой конкретен договор са. Оспорва се предоставянето на мобилната услуга, като евентуално се оспорва дължимостта на сумите по фактури, тъй като не са подписани от ответника. По отношение на претенцията за лизингови вноски се посочва, че по делото не се установява факта на едностранно прекратяване на договорите за мобилни услуги, като предпоставка за прекратяване на договорите за лизинг; не се установява изпращане на такова уведомление. Няма данни договорите за лизинг да са едностранно прекратени, с изпращане на уведомление, с което се дава срок за изпълнение; липсва и изявление за обявяване на предсрочна изискуемост на тези вземания. По отношение на претенцията за неустойка- излагат се твърдения за нищожност на клаузите за неустойка, на основание чл. 26, ал.1, предл 3 от ЗЗД. По отношение на претендираните суми, явяващи се разлика между преференциалната и стандартна цена на лизинговата вещ- се посочва, че тази сума всъщност е уговорена като неустойка, която се дължи кумулативно с първата, изрично уговорена неустойка, което нарушава добрите нрави и е нищожна.

Съдът, като съобрази становищата на страните и на основание закона,

намира за установено следното:

Безспорно по делото се установява, че въз основа на заявление по чл.410 от ГПК, е издадена заповед за изпълнение №1392/12.04.2022г. по ч. гр.д.№2294/2021г по описа на ПлРС. В указаният от съда едномесечен срок, по реда на чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК, е предявен настоящия установителен иск, поради което същият е допустим.

По делото се установява, видно от представените по приетото ч.гр.д. №2294/2021г на ПлРС, писмени доказателства, че между ищеца - като доставчик и ответника- като потребител, са сключени описаните в ИМ договори за мобилни услуги и договори за лизинг, както следва:

Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, от ***г., сключен за срок от 24 месеца, с абонаментен план „***“ и стандартен месечен абонамент в размер на 7,99лв. с ДДС. В договора е инкорпорирана декларация от ответника, с която декларира, че е получила подписан от оператора екземпляр от Общите условия. Установява се, че между страните е сключен и договор за лизинг- от същата дата- въз основа на който лизингодателят, е предоставил за временно и възмездно ползване на лизингополучателя-ответник, устройство марка ***, с обща лизингова цена в размер на 73,87лв., дължима на 23 лизингови вноски, всяка една в размер на 1,69 лв. и първоначална лизингова вноска в размер на 35,00 лв. Съдът констатира, че в договора се съдържа и погасителния план към договора, както и- на основание чл. 6, че неразделна част от Договора, са Общите условия към него, с които лизингополучателя се е запознал и приема.

Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, от ***г. за срок от 12 месеца, с абонаментен план „***“ и стандартен месечен абонамент в размер на 26,99лв. с ДДС. Към договора е представена декларация- съгласие от ***г, подписана от ответника, с която удостоверява получаването на подписан екземпляр от ОУ. Представено е и Приложение- ценова листа, подписана от ответника.

Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, от ***г., за срок от 24 месеца с абонаментен план „***“ и стандартен месечен абонамент в размер на 31.99лв. с ДДС и Договор за лизинг от същата дата, въз основа на който, лизингодателят е предоставил за временно и възмездно ползване на ответника- лизингополучател, устройство марка ***, с обща лизингова цена в

размер на 174,57лв., дължима на 23 равни лизингови вноски, всяка една в размер на 7,59лв.

Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, от ***г., за срок от 12 месеца с абонаментен план „***“, и стандартен месечен абонамент в размер на 26,99лв.. Към договора е представена декларация- съгласие от ***г., подписана от ответника, с която удостоверява получаването на подписан екземпляр от ОУ.

Допълнително споразумение от ***г., към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, сключен на ***г., за срок от 24 месеца, с абонаментен план „***“ и стандартен месечен абонамент в размер на 36,99лв. по делото е представен договорът от 2017г, ведно с декларация- съгласие от абоната, с която удостоверява получаването на подписан екземпляр от ОУ.

Договор за лизинг от ***г., с който лизингодателят е предоставил на ответника, за временно и възмездно ползване устройство, марка ***, с обща лизингова цена в размер на 335,57лв., дължима чрез внасяне на 23 равни лизингови вноски, всяка една в размер на 14,59лв.

По делото са представени и Общите условия към договорите, както и издадените фактури към тях.

По делото няма спор между страните, досежно факта на сключването на договори за предоставяне на мобилни услуги и договори за лизинг между страните няма, респ.- не са правени възражения от ответника в тази насока.

По делото е изслушана и приета ССЕ, от заключението по която се установява следното: при извършване на проверката в счетоводството на ищеца, ВЛ е установило отразяване на процесните договори за представяне на мобилни услуги и за лизинг, по които е установило съществуването на следните задължения: по договора за мобилни услуги от ***г. има неплатени абонаментни такси в размер 24,88лв., за отчетен период от 20,02,2019-19,05,2019г. ВЛ е установило, че поради неизпълнение на договора, ищецът е начислил неустойка в размер на общо 19,98 лв. /3 месечни такси от 6,66лв. всяка/, начислена във фактура №***г. ВЛ е установило, по договора за лизинг от ***г., са налице неплатени лизингови вноски от общо 30,42 лв. неплатени вноски за периода от 20.02.2019г. -19.07.2019г., както следва: сумата от 1,69лв.- лизингова вноска, в пълен размер, за отчетен период 20.02.2019г.-19.03.2019г., начислена във фактура №***г.; сума от 1,69лв.- лизингова

вноска в пълен размер за отчетен период 20.03.2019г.- 19.04.2019г., начислена във фактура №*****/***г.; сума от 1,69лв.- лизингова вноска в пълен размер за отчетен период ***г.- 19.05.2019г., начислена във фактура №***г.; сума от 25,35 лв., представляваща 15 броя вноски за отчетен период 20.06.2019г.- 19.07.2019г., начислени във фактура №***г. ВЛ е установило също, че поради неизпълнението, е начислена неустойка от 63,48лв., представляваща разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по горепосочения договор за лизинг, начислена във фактура №***г. ВЛ е установило, че по Договора за мобилни услуги с предпочетен номер +*** от ***г, са незаплатени абонаментни такси и услуги, в размер на 87,86лв., за периода от 20.02.2019г.- 19.05.2019г. ВЛ е установило, че поради това, ищецът е начислил неустойка в размер на 67,47лв., във фактура №***г. ВЛ е установило, че по Договора за мобилни услуги с предпочетен номер +*** от ***г., е налице неизплатена сума от 92,67лв. за периода от 20.02.2019г. -19.05.2019г.; ВЛ е установило, че ищецът е начислил неустойка за неизпълнение в размер на 79,98лв. по фактура №***г. ВЛ е установило, по договора за лизинг, че ответника дължи сумата от общо 174,57лв. за периода от 20.02.2019г.- 19.07.2019г., както следва: сума от 7,59лв.- лизингова вноска в пълен размер, за периода 20.02.2019г.- 19.03.2019г., начислена във фактура №***г.; сума от 7,59лв.- лизингова вноска в пълен размер за отчетен период 20.03.2019г.- 19.04.2019г., начислена във фактура №*****/***г.; сума от 7,59лв. - лизингова вноска в пълен размер за отчетен период ***г.-19.05.2019г., начислена във фактура №***г.; сума от 151,80лв. —20 броя лизингови вноски за отчетен период 20.06.2019г.- 19.07.2019г., начислени във фактура №***г. ВЛ е установило, че по Договор за мобилни услуги за номер +*** от ***г, неизплатените суми, отразени в счетоводството на ищеца, са в размер на 116,94лв. за абонаментни такси и използвани услуги за отчетен период 20.02.2019г.- 19.05.2019г. Поради неизпълнението, ищеца е начислил неустойка в размер на 67,47лв., по фактура №***г. ВЛ е установило, че по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*** от ***г, са налице изплатените суми в размер на 118,44лв.- неплатени абонаментни такси и използвани услуги за период 20.02.2019г. - 19.05.2019г., като от страна на ищеца е начислена неустойка в размер на 92,46лв. ВЛ е установило също, че по Договор за лизинг от ***г., е налице неизпълнение в размер на 335,57лв.,

формирано от лизинговите вноски за отчетен период 20.02.2019г.- 19.07.2019г., както следва: 14,59лв. - лизингова вноска в пълен размер за периода 20.02.2019г.- 19.03.2019г., начислена във фактура №***г.; □ 14,59лв. - лизингова вноска в пълен размер за периода 20.03.2019г.-19.04.2019г., начислена във фактура №*****/***г.; 14,59лв. - лизингова вноска в пълен размер за периода ***г.-19.05.2019г., начислена във фактура №***г.; 291,80лв.- сумата е формирана от 20 броя лизингови вноски за периода 20.06.2019г.- 19.07.2019г., начислени във фактура №***г. ВЛ е установило също, че от страна на ищеца е начислена неустойка в размер на 224,53лв., по фактура №***г., представляваща разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по горепосочения договор за лизинг. ВЛ е посочило също, че при изготвяне на експертизата, ищецът е предоставил подробна справка за издадените фактури и извършени плащания по тях, като в справката е добавен и реда от дневника за продажби, на които се намира съответната процесна фактура. Фактурите с начислени неустойки не се включват в дневника за продажби, тъй като няма начислено ДДС. В заключение, ВЛ е посочило, че общият размер на задължението на ответника е сума от 1805,20лв., от която: 440,79лв.- стойност на аб. такси и услуги, 71,61лв.- текущи лизингови вноски, 468,95лв.- лизингови вноски за моб. устройство при прекратяване на договорите- или общо сумата от 540,56лв., 823,94лв.- неустойки за предсрочно прекратяване на договорите, от която сума: 327,36лв.- неустойка за услуга и 496,58лв.- неустойка за устройство. За пълнота, ВЛ е дало в табличен вид съответните изчисления.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира за установено от правна страна следното:

По иска с правно основание чл.422, вр.чл.415, ал.1 от ГПК, вр. чл. 79, ал.1 от ЗЗД.

С оглед изложеното от фактическа страна, съдът намира, че между страните са сключени валидни договори за предоставяне на мобилни услуги, и допълнително споразумение, описани по- горе. Съдът намира, че сключените договори за предоставяне на мобилни услуги, са произвели своето правно действие и обвързват страните по тях, в рамките на посочените в тях права и задължения. Съдът намира, че тези договори не са нищожни по смисъла на чл. 26, ал.1, предл.1 от ЗЗД, вр. чл. 228, ал.1 от ЗЕС- поради

противоречие със закона, и в този смисъл, направеното от ответника, чрез особеният му представил възражение за нищожност, е неоснователно. С оглед съдържанието на представените по делото договори, същите отговарят на нормата на чл. 228, ал.1 от ЗЕС, като съдържат съответните данни и условия. Заедно с това, съдът констатира, както бе отбелязано по-горе, че спрямо всички договори за предоставяне на мобилни услуги, ответникът, като потребител, е декларирал, че е запознат и приема ОУ към договорите, като са налице подписани нарочни декларации за това. С оглед на приетите по делото доказателства, и заключението по ССЕ, съдът приема, че от страна на ищеца-като доставчик на услуги, е налице изпълнение по всеки от договорите по доставка на услуги, за което са начислявани и съответните суми. При така установеното, съдът намира, че отв. М. дължи насрещно изпълнение на договорните си задължения, за плащане на потребените от нея услуги, по всеки от сключените договори за мобилни услуги- от ***г., с предпочетен номер +***, от ***г. с предпочетен номер +***, от ***г., с предпочетен номер +***, от ***г., с предпочетен номер +*** и Допълнително споразумение от ***г., към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*** от ***г. Съобразно заключението на ВЛ, размерът на неплатените суми- по всички договори- е общо 440,79лв., за периода 20.02.2019-19.05.2019г. По делото не се установява плащане от страна на ответника, съобразно разпределената доказателствена тежест.

На основание изложеното, следва, предявеният иск с правно основание чл.422, вр.чл.415, ал.1 от ГПК, вр. чл. 79, ал.1 от ЗЗД, да бъде уважен изцяло и бъде признато за установено спрямо отв. М., че дължи сумата от общо 440,79лв., за периода 20.02.2019-19.05.2019г., за която сума е издадена заповед за изпълнение по ч. гр.д.№2294/2021г. на ПлРС.

По иска с правно основание чл.422, вр.чл.415, ал.1 от ГПК, вр. чл.342, ал.1, вр. ал.3, вр. чл. 345, ал.1 от ТЗ.

С оглед на сърбаните по делото доказателства, съдът намира, за безспорно установен факта на сключването на договори за финансов лизинг, с предмет- мобилни устройства, въз основа на които ищецът- като лизингодател, се е задължил а предостави на лизингополучателя- отв. М., за временно и възмездно ползване, съответната лизингувана вещ, срещу насрещното задължение на лизингополучателя, да заплаща лизинговата цена,

по погасителен план. Безспорно е по делото също, че срокът на действие на всеки от договорите е изтекъл, като в тази насока е налице изрично изявление от страна на ищеца- в допълнително становище- че не се позовава на предсрочно прекратяване. От заключението по ССЕ безспорно се установява, че от страна на ответника е налице неплащане на сумата от общо 540,56лв.- лизингови вноски по сключените договори за лизинг, описани по-горе: по договора за лизинг от ***Г, са налице неплатени лизингови вноски от общо 30,42лв., за периода от 20.02.2019г.-19.07.2019г., по договора за лизинг от ***Г, са налице неплатени лизингови вноски от 174,57лв. за периода от 20.02.2019г.- 19.07.2019г., и по договор за лизинг от ***Г, е налице неизпълнение в размер на 335,57лв., за периода 20.02.2019г.- 19.07.2019г. Договорът за лизинг е двустранен и възмезден, като лизингодателят е задължен да предаде на лизингополучателя за ползване лизинговата вещ, а последният да заплаща лизингови вноски съгласно погасителен план, каквото изпълнение от ответника не се установява. По делото не се установява и връщане на лизингуваните вещи от страна на ответника- лизингополучател.

На основание изложеното, следва, предявеният иск с правно основание чл.422, вр.чл.415, ал.1 от ГПК, вр. чл.342, ал.1, вр. ал.3, вр. чл. 345, ал.1 от ТЗ., да бъде уважен изцяло и бъде признато за установено спрямо отв. М., че дължи сумата от общо 540,56лв., дължи и незаплатени лизингови вноски, за която сума е издадена заповед за изпълнение по ч. гр.д.№2294/2021г. на ПЛРС.

По иска с правно основание чл.422, вр.чл.415, ал.1 от ГПК, вр. чл. 92, ал.1 от ЗЗД:

Съдът намира, че претенцията на ищеца, за признаване за установено, че ответникът дължи сумата от общо 327,36лв- неустойка, за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги, е основателна и следва да бъде уважена, като доказана по основание и размер. В случая съдът приема, че е налице предсрочно прекратяване на договорите за услуги, като резултат от неизпълнение от страна на ответника, на задължението му за заплащане на дължимите месечни аб. такси- безспорно установено по делото. Задължението за неустойка се предпоставя от неизпълнение на задължения от потребителя. След като са предоставени мобилни телефонни услуги с осигуряване на достъп до мрежата на оператора и потребителят не ги е

заплатил, е налице уреденото в Общите условия основание за прекратяване на по-нататъшното предоставяне на услугите. Клаузата дерогира общото правило на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, като не предвижда форма, в която изявлението на кредитора да бъде отправено към длъжника, т.е. може да бъде и конклюдентно – с действията по прекратяване на услугите- факт, който е безспорно установен по делото. Тези действия стават неминуемо достояние на абоната- ответник. Самата искова молба играе ролята на покана по смисъла на чл. 87 от ЗЗД. В този смисъл е практиката на ВКС (Решение № 218/29.11.2016 г. по гр. д. № 1306/2016 г., IV г. о., Решение № 4/23.06.2017 г. по т. д. № 50183/2016 г., IV г. о. и др.). Размерът на неустойката е уреден в самият договор за мобилни услуги- трикратния размер на месечната аб. такса и същият не противоречи на добрите нрави.

По изложените по- горе съображения, съдът намира претенцията за заплащане на неустойка, съставляваща разликата между преференциалната и редовната цена на лизингуваните вещи, за основателна и следва да бъде уважена. Изрично в договорите за мобилни услуги е посочена цена на устройството – преференциална – с аб. план и стандартна цена. Изрично в договора е предвидена и санкцията от неизпълнение- чл.11, б.б. от Договорите за моб. услуги.- абонатът дължи заплащане на разликата между преференциалната и стандартната цена на устройството, при неизпълнение на поетите задължения.

На основание гореизложеното, съдът намира, че предявеният иск за признаване за установено, че ответникът дължи сумата от общо 823,94лв., от която- сума от 327,36лв.;- неустойка при предсрочна прекратяване на процесните договори за далекосъобщителни услуги, изразяваща се в сбора на тримесечните абонаментни такси и сума от 496,58лв.- неустойка, съставляваща разликата между преференциалната и редовната цена на лизингуваните вещи основателен и следва да бъде уважен.

Следва в полза на ищеца да бъдат присъдени разноси, по представеният списък по чл.80 от ГПК, в размер на 1007,48лв.- в настоящето производство и сумата от 396,11лв.- разноси в заповедното производство. Съдът намира, че направеното от особеният представител на ответника възражение по чл. 78, ал.5 от ГПК, за прекомерност на адв. възнаграждение, за неоснователно, доколкото претендираното адв. възнаграждение от

356,37лв., е в минимален размер, определено по реда на чл. 7, ал.2, т.2 от Наредба №1 за минималните размери на адв. възнаграждения.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, вр.чл.415, ал.1 от ГПК, вр. чл. 79, ал.1 от ЗЗД, че М. М. М., ЕГН *****, с настоящ адрес с. ***, общ. Плевен, ул. ***, **ДЪЛЖИ НА** „*** **” ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, район ***, жк. *** ***, ***, сумата от общо **440,79лв.-главница**, за периода 20.02.2019г.- 19.05.2019г., съставлява дължими аб. такси по Договор за мобилни услуги от ***г., с предпочетен номер +***, по Договор за мобилни услуги от ***г. с предпочетен номер +***, по Договор за мобилни услуги от ***г., с предпочетен номер +***, по Договор за мобилни услуги от ***г., с предпочетен номер +*** и по Допълнително споразумение от ***г. към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*** от ***г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК- 09.04.2021г, за която сума има издадена заповед за изпълнение №***г. по ч. гр.д.№2294/2021г. по описа на ПЛРС,

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, вр.чл.415, ал.1 от ГПК, вр. чл.342, ал.1, вр. ал.3, вр. чл. 345, ал.1 от ТЗ., че М. М. М., ЕГН *****, с настоящ адрес с. ***, общ. Плевен, ул. ***, **ДЪЛЖИ НА** „*** **” ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, район ***, жк. *** ***, ***, сумата от **общо 540,56лв.-** дължими лизингови вноски, както следва: по Договор за лизинг от ***г, в размер на 30,42лв., за периода от 20.02.2019г.-19.07.2019г., по Договор за лизинг от ***г., в размер на 174,57лв., за периода от 20.02.2019г.- 19.07.2019г., и по Договор за лизинг от ***г., в размер на 335,57лв., за периода 20.02.2019г.- 19.07.2019г, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК- 09.04.2021г, за която сума има издадена заповед за изпълнение №***г. по ч. гр.д.№2294/2021г. по описа на ПЛРС.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, вр.чл.415, ал.1 от ГПК, вр. чл. 92, ал.1 от ЗЗД, че М. М. М., ЕГН *****, с настоящ адрес с. ***, общ. Плевен, ул. ***, **ДЪЛЖИ НА** „*** **” ***, ЕИК ***, със

седалище и адрес на управление гр. ***, район ***, жк. *** *** ***, ***, сумата от общо 823,94лв.- неустойка, от която- сума от 327,36лв.- неустойка при предсрочно прекратяване на процесните договори за далекосъобщителни услуги, изразяваща се в сбора на тримесечните абонаментни такси и сума от 496,58лв.- неустойка, съставляваща разликата между преференциалната и редовната цена на лизингуваните вещи по описаните договори за лизинг, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК- 09.04.2021г, за която сума има издадена заповед за изпълнение №***г. по ч. гр.д.№2294/2021г. по описа на ПлРС.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1, от ГПК, М. М. М., ЕГН *****, с настоящ адрес с. ***, общ. Плевен, ул. ***, **ДА ЗАПЛАТИ НА** „*** ***” ***, гр. ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, жк. *** *** ***, ***, сумата 1007,48лв.- разноси в настоящето производство и сумата от 396,11лв.- разноси по ч. гр.д.№2294/2021г. по описа на ПлРС.

Решението може да обжалвано в двуседмичен срок, от съобщението до страните, с въззивна жалба, пред ПлОС.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____